

Gyűrűk

Francia barátainknak

*Gyűlölet izzó gyűrűje parázslik
egy nép körül itt; s épp olyan sűrű
dűhtől szikrázó gyűrűben a másik.
S a harmadikon épp ilyen gyűrű.*

*S a negyediken! Jól összeszorítva
megannyi transzmisszív fogaskerék
pörgeti szomszédját reciprok kínra,
hajtja tébolyuk órarendszerét.*

*Kaján aknák, orv örvények, harapni
leső-lapuló csapdák, fű között —*

*forgó tűzlapok, színpadok, — megannyi
pokol-üst, mely pörögve füstölög;
nyúlnak ki mindből egymást főbecsapni
egymást egy kéjjel gyötrő bűnösök.*

*... Ez volt a tájkép, m e s c h e r s, ami várt,
hogy híven, parolátokkal kezemben
lépdeltem akkor is jövőnk iránt,
hogy — öklendve — kerengtem!*

A szél, a hab, az agy

A versek napjára

*A szárnyalást, a madarat
a szél, a céltalan eszelte ki.*

*A halakat
a habjai gyötörte tenger.*

*A táncot, a verset, a dalt
az észnélküli
végtelenség-dobálta ember.*

A lápi tölgyes száradása

Fújta az erdőt a szél,
fújt végül hét fát a szél,
fújt aztán hat fát a szél,
öt fát a szél,
négy fát a szél,
aztán csak hármat,
két fát a szél
erdőnek elég erővel,
aztán csak egy fát,
aztán csak örült egymagát
űzve a szél.

NAGY LÁSZLÓ RAJZA